

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/179/2016
Identifikačné číslo spisu:	1200899734
Dátum vydania rozhodnutia:	26.09.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Mária Trubanová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1200899734.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne B. L., trvale bytom P., zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. Milan Ficek, advokát s.r.o., so sídlom v Bratislave, Žilinská č. 14, IČO: 47 232 757, proti žalovaným 1/ D. L. st., naposledy bytom X., zastúpenému opatrovníčkou Timeou Mačicovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Bratislava II v Bratislave, 2/ Y. L., trvale bytom X., 3/ R. C., trvale bytom D., 4/ D. L., trvale bytom D., zastúpenému R. C., trvale bytom D., 5/ L.S., naposledy bytom P., 6/ R. Y., trvale bytom P., zastúpenej advokátskou kanceláriou verita, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Miletičova č. 5B, IČO: 35 940 875, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 16 C 491/2000, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 26. januára 2015 sp. zn. 6 Co 325/2012, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaní 1/, 2/, 3/, 4/, 5/ a 6/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozsudkom z 26. januára 2015 sp. zn. 6 Co 325/2012 potvrdil ako vecne správny (§ 219 ods. 1 a ods. 2 O.s.p.) odvolaním žalobkyne napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava II (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“) z 13. januára 2012 č. k. 16 C 491/2000-456, ktorým súd prvej inštancie rozhodol, že z vecí, ktoré mali žalobkyňa a nebohý manžel D.S. v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (ďalej aj „BSM“) pripadá do vlastníctva žalobkyne byt č. 27 nachádzajúci sa v P. a spoluvlastnícky podiel 6978/321244 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, spoluvlastnícky podiel na pozemku na parc. č. 5550, zastavané plochy a nádvoria o výmere 353 m², zapísané v katastri nehnuteľností, Správa katastra pre hlavné mesto SR Bratislava na LV č. XXXX, Obec Bratislava - mestská časť Y, k. ú. Y, všetko v podiele 1/2-ica vo všeobecnej hodnote podielu 43 150 eur a stavba so súp. č. 10360 zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. Y, v podiele 1/2-ica vo všeobecnej hodnote 61 250 eur; do dedičstva po zomrelom manželovi D. L. byt č. 27 nachádzajúci sa v P. a spoluvlastnícky podiel 6978/321244 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, spoluvlastnícky podiel na pozemku na parc. č. 5550 zastavané plochy a nádvoria o výmere 353 m², v Obci Bratislava, mestská časť Y, všetko v

podiele 1/2-ica vo všeobecnej hodnote podielu 43 150 eur a stavba so súp. č. 10360 zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX v podiele 1/2-ica vo všeobecnej hodnote 61 250 eur, pričom predmetné nehnuteľnosti sú konkrétne špecifikované vo výroku rozsudku súdu prvej inštancie. Druhým výkonom odvolací súd žalovaným 1/ až 6/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, na ktoré v podrobnostiach odkázal, pričom sa vyjadril k podstatným odvolacím námietkam žalobkyne. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj ako „dovolateľka“) na pošte dňa 26. marca 2015 dovolanie. Navrhla, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Ako dovolací dôvod uviedla ustanovenie § 237 ods. 1 písm. f) O.s.p. majúce za to, že odvolací súd jej nesprávnym postupom a rozhodnutím odňal možnosť konať pred súdom, a to tým, že súd prvej inštancie nevzal v úvahu jej podanie zo dňa 4. januára 2012, v ktorom uviedla, že do kúpy domu investovala výlučne svoje peňažné prostriedky, pričom ani odvolací súd neprihliadol na uvedený dôkaz, hoci tak mal urobiť, a to s poukazom na ustanovenie § 214 ods. 1 písm. a) O.s.p. Súdny v danom prípade rozhodli po viac ako štrnástich rokoch, pričom nimi ustanovený stav spôsobí iba ďalšiu potrebu zdĺhavých súdnych konaní smerujúcich k vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva. Preto považovala súdne rozhodnutie za neefektívne a neúčelné. Dovolateľka nesúhlasila s názormi súdov, že nepodala návrh, aby jej bola vrátená suma investícií, nakoľko počas celého konania opakovane uvádzala, že požaduje, aby súd zohľadnil ňou vložené investície. Pokiaľ tieto jej prednesy neboli súdom zaprotokolované, nebolo to dôsledkom jej pochybenia. Porušenie práva konať pred súdom dovolateľka videla aj v nesprávnej interpretácii a aplikácii ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka, nakoľko súdy sa obmedzili iba na prvú vetu ustanovenia s tým, že vychádzali z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Rovnosť podielov manželov pri vyporiadaní BSM nie je absolútna a súdy opomenuli požiadavku dovolateľky na uhradenie toho, čo z jej výlučného majetku vynaložila na majetok v BSM. Keďže v danom prípade neboli zohľadnené investície dovolateľky, žalovaní sa na jej úkor bezdôvodne obohatia, keďže získajú podiel na zrekonštruovanej nehnuteľnosti.

3. Žalovaní 1/ až 6/ sa k dovolaniu žalobkyne nevyjadrili.

4. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu (§ 427 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v neprospech ktorej bolo rozhodnuté, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c) CSP). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016 (26. marca 2015), t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení do 30. júna 2016 (ďalej aj „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle citovaného prechodného ustanovenia § 470 ods. 2 CSP a procesnú prípustnosť podaného dovolania posudzoval podľa § 236, § 237 ods. 1 a § 238 O.s.p.

7. V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky rozhodnutí uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., voči ktorým bolo dovolanie prípustné.

8. Predmetné dovolanie by bolo prípustné len vtedy, ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Dovolateľka procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a) až e) a g) O.s.p. výslovne netvrdila a ich existenciu nezistil ani dovolací súd.

9. Žalobkyňa v dovolacom konaní namietala procesnú vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f) O.s.p., teda odňatie možnosti konať pred súdom, ktorú spájala s viacerými nedostatkami v postupe súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu, resp. namietala, že súd prvej inštancie neprihliadol na návrh, ktorým žiadala zohľadnenie jej investícií vložených do rekonštrukcie predmetu BSM, t. j. domu a zároveň ani odvolací súd nenariadil pojednávanie za uvedeným účelom, čím konal v rozpore s § 214 ods. 1 písm. a)

O.s.p. Taktiež poukázala na súdmi nesprávnu aplikáciu a interpretáciu ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka, keď súdy vychádzali zo skutočnosti, že podiely oboch manželov pri vyporiadaní BSM sú rovnaké a opomenuli jej požiadavku na uhradenie toho, čo vynaložila zo svojho majetku na majetok BSM.

10. Dovolací súd uvádza, že o vadu, ktorá bola z hľadiska § 237 ods. 1 písm. f) O.s.p. významná, išlo najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. O taký prípad v prejednávanej veci nejde z dôvodu, že súdy pri prejednávaní a rozhodovaní veci postupovali v súlade s právnymi predpismi a žalobkyni neznemožnili uplatniť procesné práva priznané jej právnym poriadkom na zabezpečenie jej práv a oprávnených záujmov, nebola tak preukázaná vada konania namietaná dovolateľkou v zmysle § 237 ods. 1 písm. f) O.s.p.

11. V danom prípade dovolateľka namietala porušenie (odňatie) jej práva účasti na odvolacom pojednávaní tým, že v tejto veci nebolo nariadené odvolacie pojednávanie aj napriek predloženiu písomného podania zo 4. januára 2012, v ktorom uviedla, že investovala do kúpy domu vlastné peňažné prostriedky, keďže odvolací súd napadnutý rozsudok vyhlásil bez nariadenia pojednávania. Táto námietka žalobkyne však opodstatnená nie je. Podľa ustanovenia § 214 ods. 1 O.s.p., v znení účinnom v čase rozhodnutia odvolacím súdom (26. január 2015), na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie vždy, ak a) je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b) súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania a je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, c) ide o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, d) to vyžaduje dôležitý verejný záujem. V ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v znení účinnom k 26. januáru 2015). Keďže z obsahu spisu nevyplyva, že by boli dané dôvody pre nariadenie pojednávania podľa § 214 ods. 1 O.s.p. (krajský súd pred vyhlásením rozsudku dokazovanie nedoplňoval ani nezopakoval, súd prvého stupňa nerozhodol podľa § 115a O.s.p. bez nariadenia pojednávania a nariadenie pojednávania nevyžadoval dôležitý verejný záujem a konanie sa netýkalo zásady rovnakého zaobchádzania), odvolací súd v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. rozhodol o odvolaní žalobkyne bez nariadenia pojednávania. Postupom odvolacieho súdu plne rešpektujúcim platnú úpravu Občianskeho súdneho poriadku, v znení účinnom v čase rozhodnutia odvolacím súdom, nemohlo preto dôjsť k odňatiu možnosti žalobkyne pred súdom konať v zmysle § 237 ods. 1 písm. f) O.s.p.

12. Na námietky dovolateľky týkajúce sa vykonaného dokazovania, ako i hodnotenia jednotlivých dôkazov tak súdom prvej inštancie, ako i odvolacím súdom, najvyšší súd uvádza, že v prípade neúplnosti skutkových zistení alebo nesprávnosti skutkových záverov nejde o nedostatok, ktorý by bol v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považovaný za dôvod zakladajúci procesnú vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f) O.s.p. (viď rozhodnutia najvyššieho súdu, napr. sp. zn. 2 Cdo 130/2011, 3 Cdo 248/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011 a 7 Cdo 38/2012). Postup súdu, ktorý v priebehu konania nevykonával všetky účastníkom navrhované dôkazy, nezakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 237 ods. 1 písm. f) O.s.p., lebo týmto postupom sa účastníkovi neodníma možnosť pred súdom konať (porovnaj R 37/1993 a R 125/1999). Ani nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je vadou konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p.

13. Obsah dovolacích námietok dovolateľky ohľadom údajne nesprávnej aplikácie a interpretácie ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka smeroval tiež k spochybneniu správnosti právneho posúdenia veci odvolacím súdom (§ 241 ods. 2 písm. c) O.s.p.). Právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (§ 241 ods. 2 písm. c) O.s.p.), čo nie je daným prípad, samo osebe nesprávne právne posúdenie veci v procesne neprípustnom dovolaní ale prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Keďže podané dovolanie nie je procesne prípustné, dovolací súd sa týmito námietkami nemohol zaoberať.

14. Pre úplnosť dovolací súd poukazuje aj na záver ústavného súdu, podľa ktorého „prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 237 písm. f) O.s.p.“ (viď IV. ÚS 196/2014).

15. Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalobkyne nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p., preto najvyšší súd jej dovolanie podľa § 447 písm. c) CSP ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napádaného rozhodnutia odvolacieho súdu.

16. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.